

Bernard ŞOU:

Xoşbəxtlik qarınızı gündə azı bir yol döyür, amma təəssüf ki, o an evdə olmursunuz.

Getdiyiniz yolda heç hansı əngəl yoxsa, bilin ki, o yol sizi heç yerə aparmır.

Əgər düşünmədən deyibsinizsə, demək, düşündüyünüzü deyibsiniz.

Sizin ikinci dəfə ilkin təəssürat yaratmaq imkanınız bir daha olmayacaq.

Çox az adam olar ki, ildə bir neçə dəfədən artıq düşünə. Mən həftədə bir-iki kərə düşündüm də, dünyada məşhur oldum.

Bəyənmədiyiniz nəyisə alqışlamaq yalan danışmağın neçə növündən biridir.

Əbədi yaşamağa can atmayın, onsuz da heç nə alınmayacaq.

Hərəkət halındakı cəhalətdən də qorxunc heç bir qüvvə yoxdur.

Bizə indi dəlilər lazımdır. Bir görün ağı başında olanlar bizi hara gətirib çıxarıblar.

Milyonçu olmaq istəmirəm, sadəcə, milyonçu kimi yaşamaq istəyirəm.

Mütaliə Don Kixotu centlmen eləmişdi, amma oxuduqlarına inanmağı onu divanəyə çevirdi.

Nə elədiyimizi anlasaydıq, heç vaxt heç nə eləməzdik.

Adamlar ən çox da özlərinə dəxli olmayan işlərlə maraqlanırlar.

Mən mübarizə aparmağı sevmirəm, mən qalib gəlməyi sevirəm.

İnsan ən yüksək zirvələrə belə qalxmağı bacarar, amma orada uzun müddət duruş gətirə bilməz.

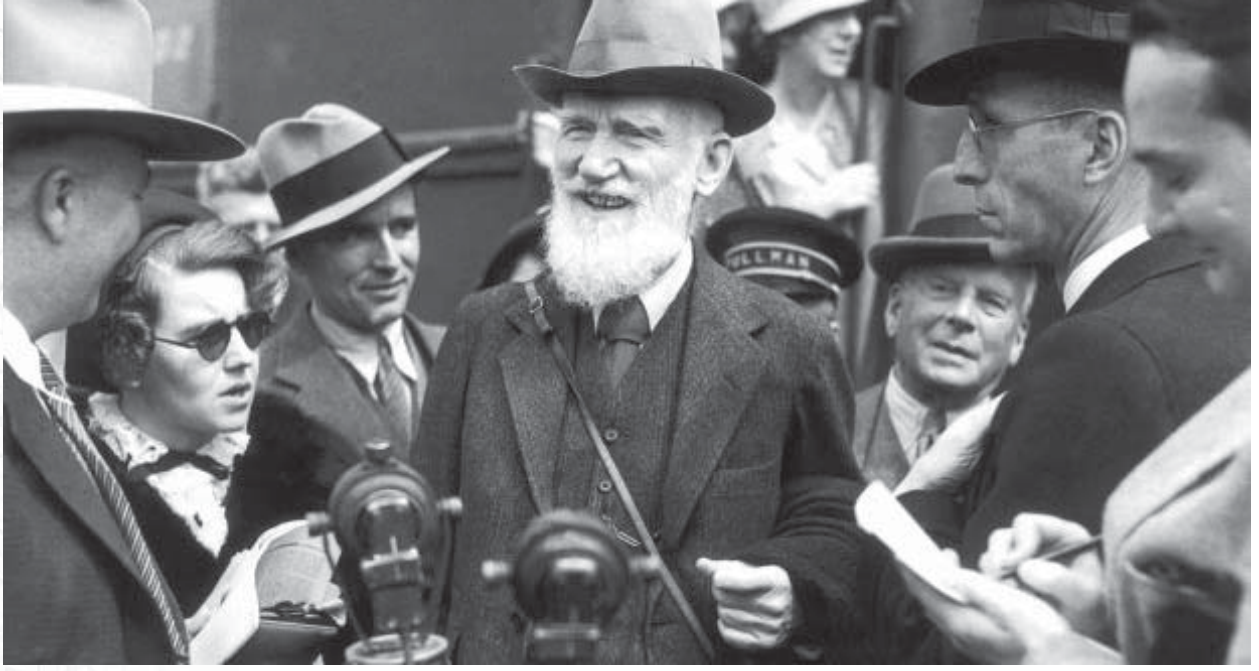
Bizim dünyamızda təhlükə ondan qorxanları həmişə təhdid edir.

Nifrət – qorxağın keçirdiyi qorxuya görə intiqamıdır.

Mənim şöhrətim mənim hər uğursuzluğumla birgə boy atıb.

Hərdən adamları güldürmək lazımdır ki, sizi asmaq niyyətlərindən onları yayındırasınız.

Əgər oxuyanları yoxdursa, kitablar bundan qazanlı çıxır. Məsələn, klassiklərimizə nəzər yetirin.

Mənim lağlağı tərzim – doğrunu söyləməkdir.

Ən başlıcası – can evində sahman yaratmaqdır.

Əgər ağıllanmaq istəyi yoxdursa, həyat öyrətməyəcək.

Uzun yaşadıqca bir o qədər çox bu qənaətə gəlirəm ki, Günəş sistemində Yer dəlilər evi vəzifəsini görür.

Kütlənin onda birindən çoxunun tərifiyədiyi əsər yandırılmalıdır.

Azadlıq – cavabdehlik deməkdir. Elə bu üzdəndi əksər adam ondan qorxur.

Yalançı üçün ən böyük cəza başqalarının ona inanmamağı yox, onun özünün artıq başqalarına inana bilməməyidir.

Mənim yoxluğum əgər sənin həyatında heç nəyi dəyişmirsə, o zaman orada var olmağımın da heç hansı anlamı qalmır.

Acıqlı olduğunuz hər dəqiqə ərzində xoşbəxtliyin altmış anı itirilir.

Mən kəlməbaşı özümə istinad edirəm. Bu da danışığımıza kəskinlik qatır.

Əsrimiz – bambılların əsridir.

Adamların ikicə faizi düşünür, üç faizi elə sanır ki, düşünür, doxsan beş faizi isə düşünməkdən ölməyi üstün tutur.

Göydə quş kimi uçmağı, suda balıq kimi üzməyi bacardığımız indiki vaxtda bir tək Yerdə adam kimi yaşamağı öyrənməyimiz qalıb!

Bu dünyada əbədi səadətdən daha qorxunc heç nə yoxdur və ola bilməz.

Ayzek AZİMOV:

Həyatda məgər suallara cavab axtarmaqdan da gözəl nə işə varmı?!

Səni gülümsəməyə vadar edən çöhrədə cazibədar nə işə var.

Əgər həkim mənə desə ki, beşcə dəqiqə ömrün qalıb, heç dizimə-başıma döymərəm. Sadəcə, yazı makinamda bir az daha sürətli yazaram.

Xudavəndi-aləm bizim hamımızı sevir, amma heç birimizin də heyranı deyil.

Yer üzünün insanları dostluq eləməlidirlər. Düşünürəm ki, hamını bir-birini sevməyə məcbur etmək olar, ancaq onların arasındakı kini-küdurəti yox etmək istərdim...

Səhraya çevirdiyimiz Yer üzünü görəndə gələcək nəsillər bizə necə bəraət qazandıracaqlar?

Mən sürətlə oxumağı bacarmıram. Mən sürətli anlaya bilərəm.

Madam ən əvvəl təsəlliyyə ehtiyac duyuruq, demək, həyat üzü qürubadır.

Bəxtiyar o adamdır ki, mübarizə aparmaq üçün iradə gücü var.

Nəzakətlə sual verirəmsə, zənnimcə, nəzakətlə cavab almaq haqqım var.

Əsrimizin insanının bütün sıxıntılarının kökündə onun təbiətdən ayrı düşməyi dayanır.

Doğrusu, mən az oxuyuram. Çox yazanda oxumağa vaxtın qalmır.

Tam ciddi olaraq düşünürəm ki, elmi fantastika bəşəriyyəti birləşdirən həlqələrdən biridir.

İnsanın yüksək əxlaqi keyfiyyətləri xeyirxah əməllər törətməsinə heç vaxt mane olmamalıdır.

Həm ümid, həm qorxu əsl həqiqətdə zəifliyin təzahürüdür.

Düzgün məntiqi mühakimələr silsiləsi mütləq həqiqətə gətirib çıxaracaqdır.

Hətta əbədiyyətin özündə belə anı uzatmaq olmaz.

İnsan qəribə varlıqdır; heç bir ümid yeri qalmayanda, baxırsan ki, ümidlənin.

Keçmişdə olduğu kimi gələcəkdə də, əminəm ki, kitabı heç nə əvəz etməyəcək.

Qalaktika balaca ha deyil; necə yaşamağı özü seçər.

Xudavəndi-aləmin yaratdığı dünyada hər kəsə yer var. Zavallı binəvalar, hətta sizinçün də yer var.

İnsanlar arasında yaşadığın zaman, ən vacib olanı, onlarla sürtünməni ən aşağı həddə endirməkdir.

Maddiyat aləmini yalnız onun hüduqlarından qırağa çıxmaqla dərk etmək mümkündür.

Heç olmasa, ən azı bir nəfərin ədalətsiz saymadığı bir qanun yoxdur.

Rey BREDBERİ:

Jül Vern – mənim atamdır. Herbert Uells – çox-çox müdrik əmimdir. Edqar Allan Po – dayım oğludur... Siz indi qohum-əqrəbamı tanıyırsınız...

Gülümsə ki, fəlakətə keyf yaşatmayasan.

O adamları xilas etmək lazımdır ki, onlar buna layiqdirlər.

Kitabları yandırmaqdan da betər dəhşətli cinayətlər var. Məsələn, onları oxumamaq...

Oxunmayan kitablar intiqam almağı bacarır.

İndi oxunanları yazmaq ürəyimi bulandırır.

Bizim boş vaxtımız kifayət qədərdir. Di gəl, düşünməyə vaxtımız varmı?

Adamların indi bir-birlərinə ayıracaq vaxtları yoxdur.

Yaşamaq üçün həyatın mənasını arayıb-axtarmağı tərgitmək lazımdır. Həyat elə özü-özlüyündə cavabdır.

Mənim üçün ən başlıcası – heyrətlənməkdən qalmamaqdır.

Mən vicdanlıydım və elə bu üzdən də məni görən gözləri yox idi.

Möcüzə baş verən vaxt heç vədə onu şübhə altına almayı.

Diqqət yetirmisinizmi ki, indi insanlar bir-birlərinə qarşı necə amansızdırlar?!

Mən kitabxanada təhsil almışam. Özü də tamamən pulsuz.

Əgər sənə nə isə gərəkdirsə, onu özün əldə elə.

Əsl alim – romantikdir. Yalnız romantiklər hər şeyin mümkünlüyünə inanırlar.

Xeyir Şərə hər zaman şər olaraq görsənəcək.

Bəşər övladı necə yolunu azmışdısa, elə də qalıbdı.

İnsanlara etibar eləmək olmaz – bax bütün faciə də bundadır.

Gözlərini geniş aç və elə bir acgözlüklə yaşa ki, sanasan, onca saniyə sonra öləcəksən.

Allah-təala bizə ağı verib ondan ötrü ki, xəlx olunanları araşdırıb öyrənək, daha fəlcilik eləyib gələcəkdə bizi nə gözlədiyindən qorxmaq üçün verməyib...

Şərin bir tək gücü var ki, həmən gücü də ona elə biz özümüz veririk.

İnsanın adiliklər çərçivəsindən kənara çıxan şeylərə dözümlü yoxdur.

Ümidi itirmək olmaz. Hər şey itiriləndən sonra ümid qalır. Hər zaman nəyə isə inanmaq gərəkdir.

Bizim günlərdə hər kəs nə üçünsə belə düşünür və qəti əmindir ki, ona heç nə ola bilməz. Başqaları ölür, mən isə yaşayıram...

Tərcümə və tərtib edən:

C.MƏMMƏDOV